

عکس سیر

رحاب حسین

اسم الكتاب : عكس سير

اسم الكاتب رحاب حسين

رقم الإيداع : ٢٠١٧/٢٦٢٤٠

الترقيم الدولي : ٩٧٨٩٧٧٨٣٥٠٢٣٤

الطبعة الأولى : ٢٠١٧

مراجعة لغوية ، إخراج وإخلي : زحمة كتاب

صاور عن : مؤسسة زحمة كتاب للثقافة والنشر

١٥ ش السباق - مول الريتلاندر - مصر الجديدة

www.za7ma-kotab.com

دار زحمة كتاب للنشر

za7ma-kotab@hotmail.com

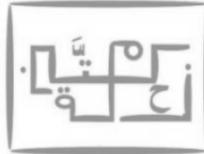
٠١٢٠٥١٠٠٥٩٦

© جميع حقوق الطبع والنشر محفوظة

لمؤسسة زحمة كتاب

المشهرة قانونا بسجل تجاري رقم / ٨٤٤٨٦

عضوية اتحاد ناشرين رقم ٨٢٢

مؤسسة زحمة كتاب للثقافة والنشر

اهـءاء

لعاشقين الوءءة ولعاشقين السفر
لعاشقين الوروء واللعب ءءء المءر
للمءمنين القهوءة ولمءمنين السهر
لمءمنين الاماكن والاعاني والسمر
لاصحاب العزيمءة ولإرءاءة ءءء
لكل اللئ بئءمنئ للناس الءئر
لقلوب رءيمءة بءءس بالءئر
للوائءقين فئ ءلمهم ءءئ لو هممشوا
عكس سير

أمى

اللى أتعلمته من أمى
متعلمتوش انا فى سنين الدراسة
امى قالتلى كلمتين
ما لقتهمش فى كتاب و لا فى كراسة
الحب ان زاد أوقات يخنق
و ان قل كمان بييجيب أحباط
الحب معادلة لكن صعبة ناس بتحل
و ناس فيها بيجلها غباء

الحقد ده داء
و من داق الظلم فى يوم هيشوف
من ظلمه يدوق من نفس الكاس

ده العدل أساس
أحاساس الوحدة مالوش دعوة بكم الناس

دى الوحدة فى واحد مش موجود
و وجوده ده لمة بدون أعداد
العمر ان فات
صعب نعيده هل ينفع تنده ع الأموات

الشعر مش أبيات
البعء مش مسافات
و العزف مش مقامات
الفكرة ف إحساسك بالحاجات
الطموح لو زاد بيكون علة
و الأصل بيان وقت الشدة
و الشده بتبنى أساس لسنين
الحلم عنيد مالوش آخر
و الصبر مرار حلوه فى الآخر
الغنى غنى نفوس
مكنش عمره فى يوم فلوس
لو يوم هتدوس ع جرح الناس
هتلاقى اللى يدوس على جرحك

وجعك لو بان للكون فأكيد هيزيد

كتمانہ مفید

من عاب على قوم هيكون معيوب

دى الدنيا ديون

الطماع لو جاتله قصور

و بحور اموال

وشاف صحرا يحس بحرمان

(ماملكش رمال)

دى راحة البال ف الرضا بالحال

هدأ أعيش

جالى بلون مخطوف
و كلامه كان مألوف
و انا قلبى ميت خوف
دى بداية القصيدة ظروف
اكيد القفلة نصيب
و البعد شئ مقسوم
كان ليه من الأول
تبانلى بر أمان
تبانلى عزف كمان
و انا عشقى كان ألحان
كان ليه من الأول
ترسملى بحر ورود
و وعود و اكيد عارف
طريقنا كله سدود
امشى خلاص يعنى
بلاش تودعنى
لا هقول واحد باعنى

ولا هضعف لأوجاعى
امشى و مين عارف
مجايز نتقابل تانى بعد سنين
فى مترو الجامعة أو حلوان

يجوز مثلا ميدان لبنان
و تيجى عليا و تسلم
فاكرني لسة بتألم
و انا و الله نسيت شكلك
نسيت القسوة و مشاكلك
اه بشبه على ملامحك
لكن روحك ما تشبهنيش

امشى و لو صدفة جمعتنا
ياريت تعمل متعرفنيش
فى حاجات بنقول يارتها
(من الأول كت متجيش)

دى حياتى معاك كان ناقصها حياة
و من اللحظة دى هبدأ أعيش

نصیب

محدثش فینا کان عارف
هیقابل مین و یفارق مین ..
ومین هیصاحبه ویصونه
و مین هیأمنه و یخونه
ومین الدنیا دی هتاخده لرکن بعید
ومین من بعد متعشره و ترتاحله
و یفارقک .. هتبقی وحید
ومین الموت هیندهله
بدون تمهید
وان الدنیا دی جاحده
لا هتفتکرلک حلو
ولا هتشیلک جمیل
وانها لما علیک هتقلب .. هتقلب
بدون اسباب .. بدون مواعید
محدثش فینا کان عارف
بأحلامه بأوجاعه

بأكثر حزن هيضمه و هيساعه

محدث فينا كان عارف

هميشى از اى فى اى طريق

ومين هيشار كه ايامه

واحلامه ومين هيسيب

ومين هيعيش فى تفاصيله

وفى همومه ومين هيغيب

ومين الدنيا دى هتاخده

بحكم قدر وبحكم نصيب

كلام الناس

كنتى ك/ كلام الناس
لا بيقدم و لا يأخر
لقيت احلام بتهد فوق روى/ بتتكسر
و عود فى و عود بتتبخر
فهمتك بس متأخر
و مش ندمان ولا زعلان و متأثر
عملت اللي عليا و بزيادة
و عمرى ما كنت انا مقصر
فى مدرسة الحياة
مفيش ولا درس هيخسر
مسير الجرح يتلصم
ده انا حبيت و شفتك بيت
اتارى البيوت أسرار
و سرك بير و بحر حويط
و انا ماملكش اكون سباح

موجك كان في قلبي مباح
و بحتاجك و مشغولة
ولو بتشاورى ببقى متاح

حقيقى الحب ده معاملة و مش كلمة
حقيقى الغرام دباح
هحكى ولو هقول بالسرد
شفتك ورد
و نسيت ان له أشواك
وان الوقت

اتحرر من قيديك و من الاشواق
دى المشاعر فعلا بتقودنا احيانا للغيباء
ازاى كنت شايفك دوا وانتى جلطة خفت بالفراق

الرزق

عنده جمال و صحة و مال
خطيبته حلوة و بنت حلال
يارتنى مكانه
ياريت من بعضه كان الحال
محدث كان عارف لسه
(ان عمره ما هيعشله عيال)

و تلف الأيام و تدور
والحاسد يصبح محسود
(ده اترقى و بقى مركز مرموق)
و عياله ماشيين جنبه و غالبينه فى الطول
و الناس بصاله و شايفينه
(ديما مبسوط)
و من جواه روحه بتنزف الم و دموع
بيخبى على كل الناس

(انه عايش بمرض ملعون)

او عاك تبص لحد فى حاجة
انت متعرفش من أيه محروم

بس خليك عارف ديما
ان الرزق مش بس فلوس

ده الرزق (صحة و جمال نفوس
مال / أهل / صحاب / حد مبسوط
او عيال / مركز مرموق
حب / ستر / راحة بال و عبقرى و موهوب)

دور فى حياتك هتلاقى رزقك مضبوط
لا هتاخذ كل حاجه ولا وحدك هتكون محروم

بسم الله الرحمن الرحيم
(و ما كان ربك بظلام للعبيد)

لوموا الورود على سحرها

لوموا النجوم على بعدها

لوموا اللالات على عزفها

و بعدين تعالوا

لوموا قلبي على حبها

الجدير بالذكر

الجدير بالذكر انى

حد عايش قلبه مات

حد يكره الكلام والفضفة

ويفضل جداااا السكات

وانى فىا هدوء و وحدة

و الصداقة عندى واحدة

وان ليا عيون حزينة

تشبه التوهه فى مدينة

وان قلبى ك/ السفينة

ليها مرسى وليها مينا

بس بتحب البحور

موجه شك و موجه خوف

وانى مش بمسك فى حد

واللى يمشى سلام يروح

الجدير بالذكر انى

مختلفة فى كل الحاجات

ارتباطى بالشوارع و المشاعر

حتى معانى المفردات

الماضى/الوجع/ و الحنين والذكريات

كت دروس بالنسبة ليا

ولو خسرت حاجة فيا

فخسرت اسوأ الصفات

التعلق والبرائه والثقة فى الناس ساعات

وانى حساسة بزيادة

وان دياب و القهوة عادة

و زى زيك فيا نبض وفيا قلب و ليا روح

وانى بقلق وانى ببكى لما تغلبنى الجروح

بس انت بتروح لحضن و تفضفض و معاه تبوح

انا حضنى اوضتى وسقفها شجرة ممكن وضلها

عزف ناى او حتى عود او صوت حلیم فى أغنية(موعود)

أخر ليلة في ديسمبر

أخر ليلة في ديسمبر
بتقابل نفسك قال صدفة
بعد شهور و شهور هربان
حيران في بكرة و في الماضي
ندمان على عمر راح فاضى
و كأنك نمت / حلمت / صحيت
لاقيت تجاعيد

مش فاكر يناير او تشرين
ده كنت امبارح يدوب عشرين
أزاي في العمر بقيت الضعف
و الضعف أتمكن منى
و مستغرب ليه ده

(حاصل ضرب الدموع × الوجع = عمر ضايع يا جدع)

(حاصل طرح اللقى من الفراق = عمر متضى أشتياق)

اخر ليلة فى ديسمبر بنقل حسابات السنة
عدد على صوابك مين سند
و مين كانلك كماله عدد
باقيلك مين غير القهوة و النيكوتين
صحاب و افيين وقت الشدة تتلاقوا
و كام هابى بيبير مجاملة و كذب يتقالوا
و احلام كما البلالين مابين ايدك اوام طاروا
و لحن فى عود لكن مكسور
حزين على عزف اوتاره
و ناى نساى يعدلك مر انغامه كأنه جريح
و بياخذ من روحك تاره
و ناس بعدت بنتجاهلك و من جهلك
بتقول معلى عاى ظروف
محدث يعنى مات من الوحدة او من الخوف
فتحضن نفسك ويا الروح و بتلصم فى اوجاعك

و توهم قلبك ان فى قلب هيساعك

طب ايه يا عم بابا نويل

ده الليل كان ويل

مبقتش اصدقك انا / ٢٠١٧ عدت سنة

مشوفناش هنا كل فصولها كت شتا

و ليلها سيول من ذكريات

و خسرنا فيها حاجات كنا فاكرين اننا

نصبح رماد و تعشلنا

يا دى النداء على الأمنيات من كل عام فى الوقت دا

سامحونى اكيد هتحسوا بالأحباط حبر القصيدة عياط

يمكن

يمكن تبقى حقيقة
في يوم يمكن من الأيام
و تيجي لعندي بحصانك
وتتدهلى وارد اوام
واعيش انا وانت حدوته
تشبه لحلم من الاحلام
تكون نهايتها محتومة و معروفة
تشبه لفيلم من الافلام
واكون انا طيارة من الفرحة
(بالدبلة و بالزفة وبالفستان)
و عارفة ان ده كله اكيد او هام
و عارفة ان انت مش عنتر
ومنيش عبلة وان حكايتنا دى هبلة
وكبرنا كلمتين فى سلام

ورغم ده كله هتفضل

بطل لرواية حروفها كلها اشواك

ومش هتخلص فى يوم منك

و من الاشواق

و هتفضل احساس ببيسكنى

مع صوت كاظم او انغام

و هتفضل .. ايوة انت

اخر حاجة عيني تشوفها

قبل ماانام

اسمك ايه

اسمك ايه ؟

- أسمى انسان

عمرک کام ؟

- مش بالأعوام

بتحسبها ازای ؟

- سيبها على الله

بتحب البحر ؟

- انا مش عوام

ساكن فين؟

_ في بيت الشعر

و اللى يخونك؟

– مالهوش سعر

و اللى يصونك

_ فى العين متشال

نقطة ضعفك

- زيادة أهتمام

نقطة وجعك

– مش حمل غياب

جربت الحب

– جربته زمان

إحساسه ايه

_ إحساسه امان

جربت الشوق

_ جربته كثير

إحساسه ايه

- موت بالبطئ

عندك اصحاب

_ هتعد كثير

و قت الجد

- تلاقيني وحيد

راحتك فين

_ فى الوحدة أكيد

مش لاقى بديل

- مش لاقى أصحاب

بتخاف من أيه
- بخاف من الموت

بس ده مكتوب
_ مش حمل غياب

مش عارف

مش عارف الطريق طويل ولا نفسى قصير
الشوارع كبيره ولا انا اللى صغير
النجوم ف العالى و لا انا اللى قصير

مش عارف

عيونى جوا منها دموع و لا المطرة بلتها

جراحى باينة و لا الضحكة خبيتها

(قصاد عينى) ده عادى ولا بجد حبيتها

حاسة بغربة و لا قدرت أكون بيتها

أزاي بحن لحاجات فاكر ان انا نسيتها

مش عارف

لحن عودى حزين ولا الوتر مقطوع

صوتى واصل و لا مش مسموع

هننلاقى و لا الفراق مكتوب

هغنى و لا الغنى ممنوع

حلمى ضلمة و لا اخره شموع

الروح بتنده و القلب من اشتياقه داب

كشفا الحضور اتملى

و انتى لسه غياب

دايره

و أنت سارح فى اللى غايب

بتضيع منك حبايب

كان همامهم تبقى منهم

بس قلبك ملك غيرهم

(غيرهم) سارح في حد تانى

(حد تانى) كان أنانى

مش فارق معاه (غيرهم)

يتعب او يعانى

هى دايرة و احنا فيها

نوفى للى بيجافينا

و نجافى اللى كان شارينا

فنحاول و بنعافر و نهرب حتى بالسفر

فنقابلهم في كل حاجه

حتى حبات المطر

البعد عنهم شئ محال
أصل الروح مفهش ترحال

كان مين قال

أن السفر حل للنسيان

ده البعد عمره ما كان مكان

و القرب مش مين جنبك و مين أتاخذ غياب

ده الغايب في الغالب

ببيقى حاضر في قلبك بالشعور

و ناس بتبقى جنبك

و مش حاسبها من الحضور

كبرت و عرفت

كبرت و عرفت ان
مش كل اللي فات ماضى
ولا كل اللي جاى احلى
و لا كل الحنين هادى
و لا كل اللي ساب أقوى
و لا كل اللي ساكت راضى
و لا كل اللي غاب استغنى
كبرت و عرفت ان
الكبر مش زيادة طول
ده أنا كنت فاهم لما هكبر هقدر أطول النجوم
اتاريها بتبعد اكثر كل ما العمر يطول
هتحس انك مالكها فى حالة
(لو كنت مبسوط)

كبرت و عرفت ان

الأناقة مكنتش ابدأ ماركة و هدوم

و مفيش فى الدنيا شئ بيدوم

الهموم لو زادت هتحولك لبيت مهدوم

الصحاب مش بالعدد فيهم كثير كماله عدد

و مش ديما الأهل سند و ارد جدا ماتلاقيش فيهم مدد

كبرت و عرفت ان

عشان توصل المشاعر مش محتاجة كلام او بريد

و مش بتفرق كنت قريب أو بعيد

و ان حلمى مش محتاج معجزة

بس ربك لما يريد

و مهما كان حواليا ناس

وحده اعلم بحالى و أقربلى من حبل الوريد

كبرت و عرفت ان

كنت غلطان لما استعجلت اكبر
و لو ليا أمنية واحدة
اكيد هتمنى أرجع أصغر

مكنش صدفة

قعدت ساعة في البنك قيد الانتظار
حسيت بضيق
فمشيت في سكة غير سكتك
اختصارا للطريق
عديت على شارع فيه كنيسة
و وقع الانفجار
جريت بسرعة
عديت طريق قابلك عجوز
كفيف مش شايف سكته
قلبك رق / له و نزلت لحاله دمعتك
و رحلت لاجل ختم تاخده
من سجل الانجازات
مليت من روتين الإجراءات
عملت خناقة و معركة
طلعت للمديره مسؤلة المصلحة

اعصابك خلاص دخلت مرحلة الانهيار
شبهت يومك بالمكتئب ساعة الانتحار

مكنش صدفة

مرورك قصاد كنيسة ساعة الانفجار
و تشوف الموت بينك و بينه يدوب أمتار
و انه بيجي فجأه دون علامة او إنذار
قلبك من رعبه طار

و حمدت ربنا ان عمرك فيه بقية
وخت قرار توبة عن ذنب كنت بتعمله
ومن ساعتها لزمت الأستغفار

مكنش صدفة

مقابلتك لراجل عجوز
خلاك حمدت ربنا و رضيت بحالك
و بحياتك اللي شايفها ملخبطة
و عرفت ان همومك اصغر بكثير
من عجوز عيونه مغمضة

مكنش صدفة

تقابل مديره المصلحة

صبحت / لك بيت و مأوى و أم لعيال مقططة

كل حاجة بتحصلك ليها حكمة و فيها رسالة من ربنا

كل مشكلة او تأخيرمكنش صدفة حتى لو شايفها شر

فيها خير و فيها عبره وليك عظة

بسم الله الرحمن الرحيم

(و عسى أن تكرهوا شيئاً و هو خيراً لكم)

الساعة ١٢

عقارب الساعة ١٢
بتخلى القلب يثور
و يسأل تملى يفكر
مين ظالم مين مظلوم
مين داوى و مين اتحمل
مين زرع الأرض البور
مين غاب و ساب القلب
كبييت وحيد مهجور
مين ديما كان بيحور

عقارب الساعة ١٢
دقاتها بتأذى الروح
و تعاتب فينا بقسوة
(كان مالنا و ماله البوح)

يا عقارب الساعة ١٢

بزيادة حنين لحاجات
خلى اللى يمشى يمشى

من غير ميسيب علامات
كثر التفكير احيانا
بيدخلنا فى متاهات
كثر التفكير احيانا
بيسيب فى الروح ندابات

يا عقارب الساعه ١٢
بحمل همك اوقات

يا عقارب الساعه ١٢
وحشنى النوم لساعات

عكس سير

كل يوم فى الوقت ده بالذات

بتصحى جراح الروح

و كمان جراح الذات

و بتبقى ذكرياتك أشبه بميه و زاد

المره دى بالذات

مش هبتديها بوجع

و لاسيره ذكريات و حنين

المره دى بالذات

بطلت جلد الذات

ملت مشاعرى عتاب

مليت جراح و انين

ده العمر كان واحد

طبع الحياه جاحد

و انا و انت كنا اتنين

ملناش حقيقي عنين

غربتنا كت توهه

و توهتنا مش فى بلاد

كنت جنب منى

و كنا حقيقي بعاد

فتوهنا فى السكة

و القسوة كت كافية

تقسم روحنا اتنين

و العند كان تالت

و القلب متهاك

ماتت حكاوينا

و الجرح زاد فينا

و كتر كلام الغير

فمشينا عكس السير

□إلى عايزك مكنش سابقك و إلى حب كان قرب

□الجواب ببيان من عنوانه

□انت إلى بتحب تجرب

دبلانين فراق

عيونى دبلانين فراق

وروحى تعبت فضفضة

و راضى يا ربى بالقضا

و الفضا مش شايف فيه غير نجوم

متجمعة و مدمعة دى الشمس لسة مودعة

ازاى يا ليل قاسى كده

و قمرک بيبكى ذكريات

تحىي جوانا حاجات كنا فاكرين انها / صبحت رماد

يا ايها الليل الحزين

او عاك تسيب قلبين طيرين من اللقى

حول لقاهم للبكى و لأشتياق

ده العمر فات و يا ليل لساتك كئيب

شمتان فى جروح المتسايبين

بزيادة بقى وجعك انين

و احنا مش حملة الحنين

حولنا لعود من غير وتر وكل الحانا بتر

يا أيها الحبيب الذى / اصبح سراب

روحي بتنزف اغتراب

ياما نفسى قلبى كان اتدفن تحت التراب

لساك

لساك قافل على نفسك

لساك بتعاقب فيها

لما بتشتاق و تحن

وبتسرح يومك فيها

لساك قاسى ع قلبك

لو سألك مرة عليها

لساك بتلوم بروفايلك

لو زار صفحة معاليها

و قلب فى رسايلها وقرا كل حكاويها

لساك بتأنب روحك

لما تجيلك فى منام

وتقول مالك ومالها دى حكاية قديمة و ايام

ايام و راحت لحالها و بقيت خلاص تمام

مع انك لو جيت للحق هتلاقى نفسك كداب

لساك عاشق تفاصيلها

لساك بتحاول تفتح بينك و ماينها الباب

فتلاقى الباب مكسور

فتلف انت وبترجع و بترجع تانى تدور

يمكن تلاقى طريق متمهد مش مسدود

حتى لو مش على الارض

حتى لو كان فى بحور

قلبك عاشق لوجعها

قلبك نفسه يسمعها

بتسلم حتى عليك

قلبك نفسه تلمحها

لو حتى صدفة عنيك

و عنيك من الفرحة بتضحك

وبتجرى و تحضن فيك

وتفوق من احلامك و ترجع تقفل على نفسك

و تانى تعاقب فيها

لما بتشتاق وتحن و بتسرح يومك فيها

فيكى منى

فيكى منى حاجات كتير

فيكى طيبة وفيكى خير

عيونك ليا أمان و مرسى

ولو الحيران معاكى برسى

بنسى قلقي و بنسى خوفى

بشوفك حلم بين جفونى

ولو يوم تغيبى

بلاقى ريحتك بين هدمى

و بتزيد عليا همومى

وبيبقى ليكى ساعات فى يومى

تيجى عندى فى خيالى

واشكى واحكى حاجات فى بالى

واعترفلك (أيه جوالى)

ليه نفاضل فى اللى فاضل

ده اللى فاضل مش كتير

ليه يضيع حب بضمير

يا حبيبتى الحب يشبه للرصيد

ليه نسيبه أوام يضيع

مش كل حب هناقبله

هيبقى لروحنا ارتواء

تعالى نفتح صفحة جديده

و اعتبرى ده رجاء

الفرقة

الفرقة دى نار
وكتير إجبار
بتاكل الحلو فى روحك
و قلبك وعنيك
و الباقي عليك
وتسيبك ذكريات منها
نظرات و وعود
وتعيش على امل يمكن

(فى يوم هنعود)

وتتحول جراح روحك
للحن فى عود لكن مكسور

الفرقة دى نار
و قرار و دمار
الفرقة دى حرب
وفى الحرب
كل شئ مسموح
بزيادة تبوح
وتحكى و تشكى

انزف بصمود
دى الفرقة حصار
مفهاش ابصار
اسلاك الشوق حوالين قلبك
داير ميدور
والحرب ان طالت
لازما هدنة
لحياتك عود

وحشتونا

يا اللى سبقتونا لربنا

عاملين أياه وحشوتنا

و الله يوماتى فى أحلامنا بتزورونا

و تحكولنا و نحلكوا عن وجعنا

من بعد ممشيتوا و سبتونا

يا ترى انتوا لسه عارفنا

طب فاكرينا و لا فى عالم تانى

و خلاص نسيوتنا

احنا اللى ياما كنتوا بتقونا

و عشنا معاكوا أحلى أيا منا

و عايشين عليها من بعد مفارقتونا

صورتكوا لسه فى مكانها على الحيطه

بس حطينا عليها شريطه سوده

لسه هدمكوا فى دولابكوا بريحتكوا

بنجرى عليها لما جدا بتوحشونا

لسه بنشوفكوا فى مرايتنا

بنبص عليكوا و عنيننا من الحزن مكسوره

مكنش يجى فى بالنا

اننا هنكلمكوا فى صورة

مشيتوا ليه كده فجأه

طيب كنتوا تودعونا

كنتوا سبتونا نشبع من ملامحكوا

كلامكوا سلامكوا

أو كنتوا بزياده تحضونونا

ريحة الشتا و شكل المطر على الشوارع و البيوت
هيصحوا جواك حاجة كانت بتحاول تموت

فاكر

كل واحد فينا أكيد فاكر زمان

و اللعب فى الشارع ويا عيال الجيران

و ركوب العجل و صلح

و احساسه بالأمان

لا عمرك كنت بتحسبها

و لا كان قاموسك فيه خوف من بكره

أو ألم أو حرمان

فاكر الطياره الورق

و احساسك من الفرحة ساعتها

أزاي كان خالى من القلق

طب فاكر زينه رمضان

و السهر مع شادى و عثمان

فاكر أول حبيبه فاكرها البت منار

و حواديت تيته سنديلا و الأقسام

فاكر أقل كلمه و لعبة كانت بتخليك سعيد

و بقيت دلوقتي أد أيه كئيب

كل ما العمر بيكبر كل ما الهم يزيد

ياريتك فضلت عيل

أحسن ما تبقى راجل بس جواك عليل

مسار اجبارى

لقيت فى عنىكى حزن لقيت فيهم كثير أسرار

ان عاشق حبيبتى وليه أحتار

بلاش روحك تتقل عليا و تتمادى

و بزياده بقى أعدار

ده حبك رؤيا فى منامى و مش أضغاث

مسار اجبارى فى حبك انا ماشى

و مالى خيار

انا جايلك خلاص جنبك

هعيش ده قرار و لو بينك و بينى بحور

و لو بينا حبيبتى نار

هعديها .. هءوس فيها

ءه لعشءك انا ناوى انا ءاوى

و عنءى اراده و عزيمة و 100 اصرار

عشان روى اللى و ءعانى ببعاءك

عشان قلبى اللى نبضه بيستنى سؤالك

سابق عليكى أشواقى و أحزانى

كفايه بعاء كفايه عناء

ءه بعءيكى أنا ضايء مالىش أحلام

الغربه

سنه تجيب سنه العمر يفوت

عامل مبسوط !

هتحقق حلمك / فلوس وبيوت

فالغربة تزيد و الوحدة اكيد

و الحلم عنيد مالوش آخر

و الحمل تقيل وتقول هتشيل

طب أيه الآخر؟

الغربة قرار و كثير إجبار

و أمل و بحار و الموح غادر

لو كنت لقيت فى وطنك بيت

يحاكى عليك وسط عيالك

لو كنت لقيت شعاع امل يصلح حالك

مكنش كابوس الغربة ده نابك

بس ده الدخل كيف

و الحلم رغيـف

و العدل مفيش جوه بلادك

السكات

كل حاجة حواليك بتبكي

كل حاجة بجد حزينة

حيطان اوضتك وبابك لسة ببسألوك عليها

لساك قاعد لوحدك بتكلم مر ايتك

و صورتها لسة فى مكانها ع التسريحة

و طعم الوجع لسة فى ايامك

وكلامك لساته بيحيب فى سيرتها و بيدور حواليا

طب ازاي بتعمل ناسى وانت مش شايف غير عنيا

طب جرب واقولها انك لسه شاريها

وانك العمر ده عايش عشان مستنيها

السكات كثير بيقتل وييدفن حاجات

لو اتكلمنا كنا لحقنا نداويها

فى الحب اصلا متاخدهاش عند وكرامة

لتروح حبيبتك وتعيش العمر تبكى عليه

أبويآ

ملا ملى تشبهله بالملى

و عنده أنا عين و نينى

عشانى سافر و أتغرب

و ضحى و ياما شقى

مهما يكون بعيد

أقرب ليا من ضلى

لما احتاجله هلاقيه

فى ثانیه جنب منى

و مين غيره ضهر و سند

و مين غيره اللى فاضلى

لا شعر و لا ألف قصيده

هتوصف اللى بيه رابطنى

دمى من دمه و أسمى على اسمه

أبويا الغالى يا رب خليه لي

يا رب منه ما تحرمنى

الموت مش خروج روح أو دفنه فى التراب

الموت إحساسك وسط ناسك بأغتراب

الليل

الليل ده معاد
مع الحنين و الذكريات
و مع كل اللي بحكم القدر
صبحوا بعاد
الليل متعاد
بوجعه و ألمه و تنهيده
الهموم فيه يتجمعوا و يزيدوا
و اللي فاكره انتهى
الليل هيحيبه قصادك و هيعيده

ر عشه ايدك و انت بعينك حاضن
صورة ما تمسحتش
كلمه اتقالت من زمن عدى
و يوماتى بتسمعها و ما اتنستش
ده الليل ما بي فوتش

الليل ده نهار للقلب و الأشواق

الليل اشواق

الوجع بيحاوط روحك

فى عز الليل يشبه أسلاك

و تكلم حيطان أوضتك و الدمع معاك

الليل ده هلاك

الليل مواويل و دياب و منير

احلام تأويل الليل ده مريب

بتبقى وحيد و اللمة افكارك

بتبقى قاسى و بتاخذ من روحك تارك

و بتسأل نفسك ليلاتى ايه جراك ؟

الليل إصرار و كتير أسرار

و أمل و بحار و الموج غادر

لوم اعذار لمين معاك و مين غادر

الليل مجروح و كثير جارح
يشبه لحبيب مثلاً جاحد
يشبه لبيوت أيله لسقوط
يشبه للموت و لشوق بارد

بادر بالنوم الليل واعر

ليه الحيرة

(كلمة ظروف)

حبة حروف واتجمعوا

لأجل الغياب لأجل ميسيب اللي ساب

لأجل متخون العهود

(كلمة دموع)

حبة حروف واتجمعوا

لأجل الوجع

أاه يا جدع من الظروف و من الدموع

(كلمة حنين)

تشبه لناى لكن حزين

لحنه أنين اشبه بليل العاشقين

أاه يا جدع من الظروف ومن الدموع و من الحنين

طب ليه الحيرة و ليه تنامى معيطة

كثر التفكير كان فاد بأيه

غير عذاب و لخبطة

دى الشخبطة على قلب أبيض بتجيب اكتئاب

ده اللى ساب لو كان هيفضل كان فضل

من غير دموع من غير وجع

و الجدع يحكم مشاعره فى أزمته

و تعلمه مش كل حب يكون هدية

و لا كل حبيطة تكون سند

الوقت

صدفه اتقابلنا بعد سنين حرمانى

قربت منها و ناوى أبين عكس أشواقى

و بكلامى أثبتلها (مابقتش خلاص همانى)

أول ما عينها جت فى عينى لاقتنى بقول

اللى فى روحى متدارى

بصرف النظر عن ان انتى وجعانى

و عن القلب اللى بيعانى حقيقى بجد وحشائى

ازاى أهون و تهون عليكى أيامى

فى البعد ازاى متأثر تيش و عشتى مع غيرى الأمانى

و انتى عارفه انك عمرى و عمرى متخيلت

أعيش مع غيرك أحلامى

من يوم فراقنا و انا لسه واقف مكانى

نزلت دموعها بشكل جد صريح

لامتنى على التجريح

قالت لو كنتك ورده فكنتلى بستان

بر و دفى و أمان

مين اللى قالك ان حياتى بعدك ماشيه و عيشاها فى راحة

ده البعد فى الأصل رصاص بيقتل بس بالراحة

و الصراحة روحى دبلت فى الغياب

قلبى روحه مع اللى ساب

و العتاب هيفيد بأيه دلوقت

فى حاجات قدر يموتها الوقت

صدقته ان الفراق بيهد مايبينيش

و ان روحنا مهما كت فى حاجات

فراقها حقيقى هيوجعنا

بس الوقت بينسى

و هيجى يوم ونعيش

فيلم صغير

روحك تعبت منا هذه
قلبك مفهوش نبضة سليمة
بتفكر فى اللى بعدوا و اللى باعوا
و اللى جدا وحشينك
فبتهرب من الحياه لحياه
فى خيالك غير الواقع
تعيش اللى نفسك فيه
من غير قيود و لا مواقع
فبتسرح فى فيلم صغير من تأليفك
متشاف يوميا قبل نومك و على سريرك
إخراج روحك ويا حنينك
أبطاله اللى بعدوا و اللى غابوا
و اللى جدااا وحشينك
كاميرات عينك شغالة

Zoom

على كل اللى عدى من سنينك

مشهد (فرص ضاعت و مش متعاده)
مشهد (بنت فارقت و كنت حاببها بزياده)

مشاهد كثير ملهاش إعاده
و ستاره ال End بتنزل
لما بتستسلم و تروح فى النوم كالعاده

□ الحزن مشن دايم و الفرع مشن مضمون

□ طبع اكياه جاحد والقلب صار معلوم

□ واللى مصبرنا مفلحاش شئ بيدوم

□

تحت تأثير الشتاء

بتأخذك روايح الشتاء لأماكن مشتاقها الأفئدة

لناس كانوا فى حياتك و غابوا

للى سابوا جروح فى روحك مانتهتش

الشتا يعنى الحنين لسنين طوال من عمرنا

و لو إننا

باقى الفصول باينين تمام

مش مكسورين و لا مشتاقين و لا حاجة جارحة قلبنا

كانوا هنا فى الوقت ده من كام شتا

دلوقتى باقين فى الصور و الذكريات

ده اللى فات لو نمسحه الفصل ده هيرجعه

ريحة الشتاء و شكل المطر على الشوارع و البيوت

هيصحوا جواك حاجة كانت بتحاول تموت

ده الجبروت هيتخلى عنك

تحت تأثير الشتاء

و كأن روحك من إزاز

لو مجاز

كأن روحك من ورق

حبه مطر حبه دموع تدوب الروح

و كأنها ورقة شجر ساعه خريف

لا و المخيف

تحت تأثير الشتا

بتطاردك جميع الأسئلة

و الأمكنة تشبه لناس كانوا فيها موجودين

حتى الحنين مشتاق لريحة عطرهم

أكمنهم سكنوا الوريد و النبض ياما احتاجلهم

حتى الصور فى درجك القديم

مع صوت حلیم

عاملين مؤامرة مع الحنين

تحت تأثير الشتا

للتواصل مع الكاتبة

<https://www.facebook.com/Rehab-hussien-653582271328121/>